

Pablo Pikaso – Zašto sam postao komunist

Više bih voleo da vam odgovorim slikom. Nisam pisac, ali pošto je vrlo teško poslati boje žicom, pokušaću da vam kažem.

Da, svestan sam da sam se uvek borio svojim slikama, kao pravi revolucionar. Ali sada sam shvatio da to samo po sebi nije dovoljno; ove godine užasnog ugnjetavanja pokazale su mi da se moram boriti ne samo svojom umetnošću, nego i celim bićem. I tako sam pristupio Komunističkoj partiji bez oklevanja, jer sam u stvarnosti sve vreme bio uz nju.

Aragon, Eluard, Kase, Fugeron, svi moji prijatelji dobro znaju; to što se nisam zvanično priključio do sada, bilo je iz naivnog uverenja da je dovoljno to što sam svojim radom i srcem uz njih, ali sve vreme bila je to moja partija.

Nije li Partija ona koja se najviše trudi kako bi spoznala i stvorila svet u koji će sutrašnjim ljudima omogućiti da budu trezvenijeg

razmišljanja, slobodniji, srećniji? Nisu li komunisti bili najhrabriji u Francuskoj, Sovjetskom Savezu, ili u mojoj Španiji? Kako bih uopšte mogao da oklevam? Iz straha od obaveze? Naprotiv, nikada se nisam osećao slobodnije ili ostvarenije!

Požurio sam ponovno da otkrijem svoju domovinu: oduvek sam bio u izgnanstvu, sada više nisam. Dok me moja Španija ne primi, francuska Komunistička partija raširila je ruke. Tu sam pronašao ono što najviše cenim: najveće naučnike, najveće pesnike i sva ona predivna lica pariških pobunjenika.

Iz intervjua Pola Galjarda sa Pablom Pikasom
Objavljeno u L'Humanite, 29. do 30. oktobra 1944. godine

<https://princip.info/2019/11/29/pablo-pikaso-zasto-sam-postao-komunista/>

Za vreme nemačke okupacije Pariza tokom Drugog svetskog rata, navodno je jednom prilikom neki nemački oficir, videvši fotografiju slike „Gernika“ u stanu Pabla Pikasa, upitao: „Da li ste vi ovo uradili?“ Slikar je odgovorio: „Ne, vi ste.“ Kada su od slavnog španskog umetnika naručili rad za Svetsku izložbu u Parizu 1937. godine, on se dugo premišljao oko teme. A onda se odigrao stravičan događaj o kome se nije smelo ćutati. Na Svetskoj izložbi se pojavilo monumentalno, potresno platno koje je obeležilo istoriju umetnosti i postalo simbol ljudskog vapaja protiv užasa i besmisla rata. U krvavoj borbi za vlast tokom Španskog građanskog

rata, nacionalisti koje je predvodio general Fransisko Franko obratili su se za pomoć nacističkim saveznicima. Iz Nemačke i Italije stigli su novi borbeni avioni i zasuli bombama mali baskijski grad na severu Španije. U tom napadu, čiji je cilj bio pre svega zastrašivanje i slamanje morala republikanske opozicije, stradale su stotine civila, najviše žena i dece. Miran gradić Gernika postao je poprište masakra koji je potresao svetsku javnost. Ali, bio je to tek nastavak krvoprolića koja su obeležila prošli vek. U revoltu protiv zastrašujuće nehumanosti rata, nastalo je delo koje su do danas videli milioni ljudi širom sveta.

ATELJE 212

Pozorište Atelje 212, Svetogorska 21,
tel.blagajne 324 73 42, 322 66 26;
www.atelje212.rs

ATELJE 212

Džefri Hačer

JEDAN PIKASO

Režija: Erol Kadić

DŽEFRI HAČER
(Jeffrey Hatcher)

JEDAN PIKASO (A Picasso)

Prevod: Senada Kreso

Reditelj: Erol Kadić

Kostimografkinja: Ivana Ristić

Scenografkinja: Marija Jevtić

Kompozitor: Branislav Pipović

Koreografkinja: Anka Gaćeša

Organizatorica: Jelena Fatić

Asistent organizatorke:

Arsenije Milenković

PODELA

PIKASO - TIHOMIR STANIĆ

GOSPOĐICA FIŠER -

SOFIJA JURIČAN

Inspicijent: Milenko Adamov

Dizajn svetla:

Radomir Stamenković

Dizajn i realizacija zvuka:

Lidija Mirović

Maska i šminka:

Dubravka Bušatlija

Realizacija svetla: Marko Đokić

Pozorište Atelje 212

Sezona 2020/2021

Scena „Petar Kralj“

Premijera 25. oktobar 2020.

Džefri Hačer je jedan od najplodnijih savremenih američkih dramskih pisaca i scenarista. Odrastao je u Ohaju, studirao glumu na Njujorškom univerzitetu i posle kratke glumačke karijere okrenuo se pisanju. Njegove drame su nagrađivane i igrane na Brodveju, of- Brodveju i mnogim scenama širom Sjedinjenih Američkih Država i sveta.

Drame (izbor): COMPLEAT FEMALE STAGE BEAUTY (Potpuna ženska scenska lepota), THREE VIEWINGS (Tri gledanja), SCOTLAND ROAD (Škotski put), NEDDY (Nedi), KORCZAK'S CHILDREN (Korkzakova deca), A PICASSO (Jedan Pikaso), MERCY OF A STORM (Milost oluje), WORK SONG (Radna pesma), LUCKY DUCK (Srećna patka)...

Autor je scenarija za filmove Kazanova, Vojvotkinje, Gospodin Holms, Scenska lepota...

Napisao je libreto za brodvejski mjuzikl zasnovan na filmu Vreme svinga.

Autor je knjige „Umetnost i veština dramskog pisanja“ (THE ART AND CRAFT OF PLAYWRIGHTING).

„Ako ne mogu da priuštim uljane boje, kupiću vodene. Ako nemam para za vodene, kupiću drvene bojice. Ako za njih ne budem imao para ili me bace u zatvor, pljunuću na prst i crtati po zidovima.“

Pablo Pikaso

Erol Kadić je rođen u Zagrebu 1955. godine, gde je završio osnovnu i srednju školu i upisao književnost. Fakultet dramskih umetnosti u Beograd, odsek glume u klasi profesora Arsenija Jovanovića upisao je 1976. godine.

Za vreme studija počeo je da igra u Pozorištu Ateljeu 212, a odmah po diplomiranju 1980. godine postao je stalni član glumačkog ansambla ovog pozorišta.

Završio je i nekoliko međunarodnih škola iz oblasti pozorišne umetnosti.

U pozorištu je odigrao preko pedeset uloga, na filmu više od dvadeset, a publika ga pamti i iz mnogih TV serija .

Režijom je počeo da se bavi 1990. godine.

Režirao je više od dvadeset predstava u pozorištima u Beogradu i regionu.

Dobitnik je nekoliko nagrada za glumačka ostvarenja i za režiju.